

[Kirsten Lee]

gerne kvittere for, selv om hr. Henning Rasmussen ikke er i salen. Jeg synes også, det lover godt for forhandlingerne og da især for landet, for jeg tror faktisk, befolkningen sukker efter, at vi løser problemet. Vi har jo i rigt mål påpeget, hvori det består.

Det, vi skal gøre noget ved, er strukturproblemerne i dansk økonomi. Det drejer sig om den store offentlige sektor og det deraf følgende høje skattetryk. Vi ved, at det er nødvendigt at ændre på vores skattestruktur; der er også enighed om, at opsparingen er for lav, og endelig ved vi, at vores arbejdsmarked er for stift. Regeringen er kommet med udspil på alle disse områder, og Socialdemokratiets snak om manglende udspil er da også forstummet.

Jeg synes, det er lidt synd for SF, at det på forhånd har sat sig uden for indflydelse ved at tilkendegive, at det vil stemme imod finansloven, samtidig med at hr. Jes Lunde med rette beklagede den alt for store arbejdsløshed. SF har tilkendegivet en teoretisk, akademisk forståelse for problemerne, men tilkendegiver samtidig, at de ikke er villige til at smøge ærmerne op og være med til at løse dem.

Det Radikale Venstre støtter det forslag, der er fremsat til en finansieret lempelse af 6 pct.-skatten. Vi understreger, at finanslovsforslaget ikke indeholder besparelser, der skal finansiere en lempelse af 6 pct.-skatten. Det indeholder udelukkende besparelser, der skal holde de offentlige udgifter og skattetrykket i ro, men vi vil gerne understrege, at en lempelse af 6 pct.-skatten vil være en begyndelse til en løsning af det grundlæggende strukturproblem, som udgøres af vores skattesystem, og så vil det også være med til at løse det strukturproblem, der hedder for lav opsparing. Vi tror, at lysten til at spare op bliver større, når opsparing straffes mindre rent skattemæssigt, og det vil blive tilfældet, såfremt vi lemper 6 pct.-skatten.

Vi er godt tilfreds med de forlig, der er indgået i foråret med bl.a. Socialdemokratiet og SF, for det er grundlæggende forlig, som ændrer struktur. Jeg tænker på forliget om overførselsindkomsterne, aftalen om den ændrede telestruktur, DSB-forliget og sidst, men ikke mindst, aftalen om aktivering af de 18-19-årige.

Lad mig lige en passant sige, at nok har Fremskridtspartiet udtalt, at de er villige til at trække i arbejdstøjet vedrørende finanslov 1991, men de virkelige strukturændringer, der

skal føre til langsigtede forbedringer på det økonomiske område, har Fremskridtspartiet kun kunnet medvirke til i begrænset omfang.

Læser man finansloven, vil man se en interessant gruppe forslag. Det er forslag, der har en særstatus; de udgør nemlig finanslovens ønskeseddel. Det er udgiftskrævende forslag, som ikke er indarbejdet i finanslov 1991-forslaget. Såfremt de forslag skal gennemføres, kræver det, at de partier, der vil være med til at indgå forlig om finansloven, sammen kan anvise finansiering.

Hr. Jes Lunde siger, at regeringen ikke prioriterer forslagene højt nok til at anvise en finansiering. Jeg synes det omvendte, nemlig at SF ikke prioriterer forslagene højt nok, for SF er ikke villig til at være med til at finde pengene, så de kan gennemføres.

Det Radikale Venstre vil gerne styrke kulturen med yderligere 32 mio. kr. Sidste år fremgik det af pressen, at Socialdemokratiet ønskede en fordobling af kulturbevillingerne. Nu er chancen der for at få bevillingerne øget. Lad os sammen finde pengene.

Vi skulle også gerne finde penge, så vi kan anvende yderligere 230 mio. kr. på produktionsskolerne. Forskningen ønsker vi også at styrke, det har hr. Henning Rasmussen også nævnt i dag, og SF har ved tidligere lejligheder været talsmand for det. Så lad os da prøve at finde de penge!

Det er et paradoks, at sundhedssektoren bruger ca. 40 mia. kr. på det, man kan kalde reparation og vedligeholdelse, og kun ganske lidt på forebyggende arbejde, der kun udgør ganske få procent af de samlede udgifter. Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at det forebyggende arbejde bør styrkes. Derfor er der også et ønske om 40 mio. kr. til forebyggelse. Lad os også prøve at finde de penge.

Så kan man tænke på et tal, for der er ikke engang sat tal på en yderligere forstærkning af den aktiverende indsats, herunder en stærkt forøget ekstrainsats på voksenuddannelsesområdet. Også på det område forstår jeg at vi har de samme interesser som Socialdemokratiet, og det er en afgørende forudsætning for, at vi kan gøre vores arbejdsstyrke mere fleksibel, at vi videreuddanner de voksne, som ikke har fået megen uddannelse. Det er også en hjælp til opblødning af det stive arbejdsmarked, og derfor skulle vi gerne finde midlerne.